

GLEDALIŠKI LIST

Narodnega gledališča v Ljubljani

1937-38

DRAMA

3 JOHN GAY:
BERAŠKA OPERA

Din 2:50

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI
1937/38 DRAMA Štev. 3

JOHN GAY:

BERAŠKA OPERA

PREMIERA 30. SEPTEMBRA 1937

Gotovo je podano neko jamstvo za vrednost odrskega dela, če ga nešteto gledališč uprizarja in uprizarja dvesto petindvajset let po krstni predstavi, kakor uprizarjajo zadnjih petnajst let »Beraško opero«. Nedvomno mora biti v takem delu nakopičenega veliko živega elementa in neke neminljive aktualnosti, če je po dvesto letih še vedno zanimivo in privlačno, ali če se ga je mogoče vedno znova prenavljati, ne da bi izgubilo svojo prvotno dražest.

»Beraška opera« je nastala v svojevrstni dobi angleške zgodovine. Cromwelova diktatura, ki je spravila na oblast puritansko meščanstvo, je zatrla bujno in radostno kulturo angleške renesanse in je ustanovila nad narodom težak in moreč versko in moralno nestrpen in ozkosrčen nadzor. Literatura in umetnosti so onemele. Pesnika dobe sta bila religiozna pevca Milton in Bunyan. Cromwelova smrt pa je prinesla odrešenje in konec puritanskega terorja. Tedaj se je izvršil proces, ki ga H. Taine v zgodovini angleške literature opisuje takole: »Povratak in vzpostavitev kralja sta bila osvobodjenje. Kakor zajezena in zagrajena reka se je zagnal duh javnosti z vso svojo naravno silovitostjo in z vso gmoto, v katero se je razrasel, po strugi, ki mu je bila zaprta. Siloviti povratak k čutnosti je preplaval moralo. Višje lastnosti človeškega bitja so izginile, ostala je samo razbrzdana in neovladana žival, ki je v svoji poželjivosti

poteptala pravičnost in sram«. Ta nebrzdana moč je diktirala tudi literarni okus.

Proti koncu tega časa, ko se je divja energija gole vitalitete že unesla in umirila, je John Gay, tajnik in prisklednik v plemiških hišah, napisal dve leti po izidu »Robinsona« (1719) »Beraško opero«, ki je danes menda edini živi dokument te zanimive, dasi neovladane dobe. In njegovo delo, ki je nastalo skoraj na izteku tega časa, ko so bile moči, ki so dale dobi obraz, že uravnovešene, je ravno zaradi tega lahko strnilo vse elemente razdobja v lepo odmerjen in umerjen, a vendar še nadvse značilen umotvor. Angleški narod se je v njem zavedel svojega duhovnega položaja in se je gledal v njem kakor v zrcalu. Pokvarjenost časa in anarhično razpoloženje duš sta tu zlitih z nedolžno, skoraj pravljичno fantazijo v odrsko zgodbo in v tem preprostem kristalu so resničnost in življenje in ves duh časa blesteli čudoviteje in mikavneje kot v vsakdanjosti. Odtod ogromni uspeh dela že takoj spočetka. Po premieri je bilo v istem gledališču uprizorjeno triinsedemdesetkrat.

Zanimivo je, da je bila »Beraška opera« zamišljena kot parodija italijanske opere, ki je pred dvesto leti gospodovala v angleškem gledališču. Toda kljub tej satirični osti prevladuje v delu izvirna in romantična fantazija, ki se tu igra z najnižjimi izmečki velemesta, a se igra tako ljubeznivo in nedolžno, brez ostre grobosti in brez umazanosti, da je življenje teh beračev, razbojnikov, vlačug in policajev bolj pisana pravljica in pester, očarljiv lik v kalejdoskopu kot pa socialna slika o življenju najbednejših med bednimi. Nekaj robinzonskega je v nji, nekaj kar daje čar zgodbam o tolovajih in pustolovcih. In pri vsem tem je »opera« človeška v pravem pomenu besede, ker kaže življenje v slojih, kjer so življenjski nagoni goli in neprikriti, in kaže to življenje, ne da bi se cinično rogala ali naslajala samo s sočutjem in z veseljem nad lepoto, ki živi v slednji kreaturi.

To dobro in nevsiljivo človečnost je B. Brecht v svoji predelavi nekoliko ostreje poudaril. Vstavil je vanjo nekaj značilnih songov, dva tri po F. Villonu, enega po Kiplingu in nekaj lastnih, med katerimi je pesniško izreden umotvor zlasti balada »Piratska Jenny«.

J. Vidmar.

Nekaj uvodnih in songov iz „Beraške opere”

I.

Opero vam zaigramo,
igro naših revnih dni,
ne z junaki vaših oper,
temveč kot živimo mi.

Vendar pa bo naša igra
kot si jih igrate vi,
ker pod capami in svilo
vsi ljudje smo, vsi nagi.

Tu na odru so barabe,
lajdre, lumpje in tatje,
vendar vredni, da se poje
njih veselje in gorje.

Bijemo se za življenje,
za življenje mi in vi,
vi se bodete prikrito,
mi se trgamo z zobmi.

V igri bo le tolk sijaja,
kakor sanja ga berač,
in razkošje bo pač tako,
kakor gre z beraških plač.

Nič ne zgražajte se torej,
če bo marsikaj brez sramu,
Dajte, naj v oči pogleda
vam enkrat pošast gladu.

2.

Ta podoba Vam pokaže,
kakšen je ta čudni svet.
Poje, pleše in razsaja —
kaj ga briga mir in red.

Stvar med nami je že taka,
kdor ima, se pač boji,
kdor nič nima, srečno raja,
ker mu nič zgubiti ni.

3.

Vsem nam je živeti treba
in dovoljeno je vse,
tudi drugega požreti,
preden drugi te požre.

5.

Oj, zbudi se grešni kristjan!
Začni spet to gnilo življenje,
pokaži, da res si cigan,
le drvi navzdol v pogubljenje.

Brnaži brata, pogan!
Prodaj svojo ženo falot!
Ko pride sodnji dan,
že da ti po grbi Gospod!

7.

Ta podoba vam pokaže,
kaj je včasih konjski hlev:
zdaj bo svatbena dvorana
kajti Mac je Polly vzel!

Morski pes zobovje kaže,
iz obličja mu štrli,
ta naš Mackie pa narobe
nož krvavi skrit drži.

Svatje so njegovi taki,
da se jih usmili bog,
ampak družba je pač družba,
kar ozri se naokrog!

Polly je prijazna punčka,
oče njen pa pravi lev!
Pazi, Mackie, kaj bo iz tega,
kar sejal si, to boš žel!

9.

I. Piratska Jenny.

Tu me vidite kozarce pomivat
in postelje postiljat
za goste nalite,
za en penny napitnine
se vam priklonim do tal,
vi pa gledate moje cape
in ta umazani lokal
in prav nič ne veste s kom govorite,
in prav nič ne veste s kom govorite.

II.

Pride pa večer,
ko bo zakričalo v pristanu

in prašvali se boste »kaj je to?«
In smejala se bom jaz in pomivala,
na prašanja zmajevala z glavo.
In osmero bo jader
in petdeset kanonov pristalo v temi.

III.

In porečeš mi: »Le hitro kozarce pomij!«
in vržeš na mizo drobiž,
in pospravim tvoj drobiž
in napravim postelje vse
in v teh posteljah nocoj
ne bo več spal nihče.
Ti pa še ne veš, s kom govoriš,
ti pa še ne veš, s kom govoriš.

IV.

Pride pa večer,
ko bo završalo v pristanu
in vprašal se boš:
»Kaj pomeni to?«
In pri oknu jaz bom stala
in se smejala
in porečeš:
»Kaj se smeje ta tako?«
Pod osmerimi jadri bo petdeset kanonov
ustrelilo na breg.

V.

Proti poldnevu pa pride na kopno jih sto
in tiho bodo v senco stopili
in slehernega zgrabili izpred slehernih vrat,
povežali in predme peljali na grad
in prašali:
kóga bi ubili?
In prašali, koga bi ubili?

VI.

In takrat postane tiho v pristanu
in zastane sleherni dih.
In besedo boste mojo čuli:
»Vse!« In ko pade zadnja glava, rečem:
hopla!
In osmero bo jader
in petdeset kanonov odplulo z menoj.

10. *Kanonski song*

Služil je Johnny in služil je Jim
in Georgie je celo komandiral.
Ali v armadi je oster režim
in gorje, če bi kdo se upiral!

Soldat vam goni ves svet s kanoni,
kdo pade, nič mu mar.
Kadar marširajo
se ne ženirajo,
kdor se jim zoperstavi,
dobi jih koj po glavi,
iz njega naredi si urno beefsteak Tar-tar.

Johnnyju bil je whisky pregorak
in Jimmy je dobil ozeblino.
Georgie pa bil je edini junak
in je rekel, da armada ne pogine.

Soldat vam goni ves svet s kanoni,
kdo pade, nič mu mar.
Kadar marširajo
se ne ženirajo,
kdor se jim zoperstavi,
dobi jih koj po glavi,
iz njega naredi si urno beefsteak Tar-tar.

John je umrl in Jimma ni več
in George se menda v zemljo je udril.
A bajonet še vedno je rdeč
in tudi vrag ni armade še požrl!

Soldat vam goni ves svet s kanoni,
kdor pade, nič mu mar.
Kadar marširajo
se ne ženirajo,
kdor se jim zoperstavi,
dobi jih koj po glavi,
iz njega naredo si urno beefsteak Tar-tar.

14. *Barbarin song*

Bila sem nedolžno dekle še takrat,
in to bila sem tako kakor ti!
Premišljala sem, kaj dekle naj stori,
kadar pride situacija k nji?
Če se je sukat znal, imel kaj cvenka
in ovratnik tudi v petek čist,
in če je vedel, kaj pri damah se spodobi,
potem sem mu rekla: »Ne!«
Takrat vsaj ostaneš sama svoja
in ljubiš kar tako!
Varno mesec je vso noč sijal,
varno je čolnar vso noč na straži stal,
ali dalje to ni šlo.
Saj ne morem vendar (kar tja predenj léč)
i saj moram trdosrčna bit,
ker zgodilo bi se mnogo, mnogo,
ah ne, le tega ne storit!
Iz Kenta doma je bil prvi moj gost,
bil moškega pravi je vzor,
drugi imel je tri ladje v pristanu,
a tretji bil name je nor.
Ker so se sukat znali, imeli solde

in ovratnik tudi v petek čist,
 in ker so vedli, kaj pri damah se spodobi,
 zato sem jim rekla: ne!
 Takrat sem ostala sama svoja
 in ljubila kar tako.
 Varno mesec je vso noč sijal,
 varno je čolnar vso noč na straži stal,
 ali dalje to ni šlo.
 Saj ne morem vendar kar (tja prednje léč)
 i saj moram trdosrčna bit,
 ker zgodilo bi se mnogo, mnogo,
 ah ne, le tega ne storit!
 A lepega dne je prišel nekdo,
 ki me prašal ni nič, ali čem.
 In obesil je klobuk v moji kamrici na klin,
 in nisem vedela več, kaj počnem.
 In se ni sukat znal, imel ni cvenka,
 in ovratnik ni bil niti v svetek čist,
 in ker ni vedel, kaj pri damah se spodobi,
 zato mu rekla nisem: ne.
 Takrat nisem več ostala sama svoja
 in ljubila nisem kar tako.
 Ah in mesec je vso noč sijal,
 in na bregu ni čolnar na straži stal,
 in prišlo je, kakor je prišlo.
 I saj moram vendar kar (tja predenj léč)
 saj ne morem trdosrčna bit.
 In zgodilo se je mnogo, mnogo,
 ah vse, kar se le da storit.

19.

Ta podoba vam pokaže
 gnezdo žalostnih strasti,
 kjer naprodaj je ljubezen;
 — za denar se vse dobi!

Čudne mršnje so dekleta,
 ki živijo v hiši tej:
 duše so zabarantale,
 niso tiste, kakor prej.

Na tem pragu se spotaknil
je že marskater junak.
Tukaj si začental, Mackie,
še te tukaj čaka vrag.

Kajti vrag je od hudiča,
to je mojster vseh zvijač!
Ena Eva, ena kača,
tisoč žensk je tisoč kač.

20. *Balada izgubljenecv.*

Oj zlati čas, že davno več ga ni,
ko sva živela skupaj, jaz in ti!
Zaščito v meni si imela ves ta čas,
od tvoje postelje živel sem še jaz.
Saj gre drugače, a tudi tako!
Če potolažit se prišel kedo je k njej,
sem hitro skočil izpod najinih odej,
in ko je plačal, sem prijazno mu dejal:
»Gospod, še drugič kaj, če vam je prav!«
Šlo je brez vseh romantičnih obljub
v brlogu, kjer sva kraljevala skup.

Oj zlati čas, že davno več ga ni,
bila takrat sva mlada, jaz in ti.
Če si bil suh, si mi na skrivnem prstan snel,
iz zastavljalnice prišel si spet vesel.
Nekoč hudo sem se zvezila radi tega,
pa sem mu rekla: »Uh, beraška ti nadlega!«
Takrat dobila sem jo po zobeh,
in sem kar en dva tri bila na tleh.
Kako sladak je bil takrat poljub
v brlogu, kjer sva kraljevala vkup.

21.

Ta podoba vam pokaže:
kaj je to, pošten pržon:
noter pride vsaka šleva,
ven samo ta prav kujon.

Torej leva čaka kletka,
Brown za njega trepeta,
ne bi videl rad za mrežo
kompanjona takega.

Ampak ne le kompanjona,
žal mu je prijatelja.
Ste že vidli policaja,
tresti se za roparja.

Brown je le pobožna želja,
nekam zmišljena oblast,
ampak ker je ni na svetu —
potrpljenje božja mast.

22. O prijetnem življenju.

Postavljate za vzgled nam modrijane,
ki sploh žive od same dušne hrane
v kolibi, koder škrtajo podgane.
Njihov eksempelj prav nič me ne gane!
Tako živi naj, kdor to hoče sam!
Zapeljat v lakoto se jaz ne dam,
še tiček ne bo živel od tega
in če bi mel najmanjši kljun sveta.
Eh kaj svoboda, ko pa ni komod,
le če si vsak dan sit, si res gospod.

Predrzni naskakvalci Himalaje,
ki z eno nogo v grobu ti stojijo,
mučenci, ki resnico govorijo,
da pišejo o njih posebne izdaje:
o da jih vidiš, kako to leze spat
k soprogi svoji hladni brez besed
in vleče na uho, kaj pravi svet
in kaj poreče čez pettisoč let.
Sedaj pa vprašam vas, je to komod?
Le če si vsak dan sit, si res gospod.

Ne rečen, da to ni po moji gusti,
da bil bi modrijan nekje v samoti,
a kadar vidim v goli jih goloti,
takrat si mislim: nak! to pa kar pusti!
Ne hodi z revščino samo modrost
in tudi hrabrost ima svojo kost;
bil lačen si, ubog in sam doslej,

modrosti reci zbogom zdaj in jej!
Lahko boš rešil ta problem, ni zlod:
le če si vsak dan sit, si res gospod.

23. *Ljubosumnost*

- Lucy: Pridi sem, ti krona vseh deklet,
le pokaži svoje divne krake,
Naj se navžijem še jaz lepote,
saj na svetu tebi ni enake.
Ti njemu si torej glavo in srce zmešala.
- Polly: Ali sem? Ali sem?
- Lucy: Ha, zato pa ne bi groša dala!
- Polly: Ali res? Ali res?
- Lucy: To bila bi lepa reč!
- Polly: Kaj bila bi lepa reč?
- Lucy: Ti da bi bila mu všeč!
- Polly: Jaz da bi bila mu všeč?
- Lucy: Ha ha ha ha ha kdo hodil bo,
s tako šavro šavrasto?
- Polly: No, to bomo videli!
- Lucy: Da, to bomo videli!
- Polly: No, to bomo videli!
- Lucy: Da, to bomo videli!
- Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha
- Obe: Mackie in jaz sva dva golobčka bela,
moj je samo, ne boš mi ti ga vzela!
Tvoj up je čisto prazen,
Tvoj up je čisto prazen,
ne pojdeva narazen
zaradi takšne mrhe!
Smešno!

24. Drugi finale

Gospodje, ki nas kličete k morali,
rešujete iz greha nas in zmot.
Mar ne bi koščka kruha prej nam dali,
ki je začetek blagra in dobrot.
Pri sebi ljubiš vamp,
pri nas pa blesk srca,
zapomni si za vselej to modrost:
vse skup ni nič in če obračaš še tako,
najprej želodec, potem šele krepost!
Človeštvo zmučeno v roke si seže,
ko si od hlebca vsak svoj kos odreže!
Od česa živi človek?
Da od česa živi?
Ker neprikrito sodruga muči,
slači, ropa, davi in žre.
Le od tega živi,
ker temeljito pozabit zna,
da vendar človek je.
Gospodje ne zavijajte oči,
saj človek od zločina le živi.

Učite, kdaj se ženska naj razgali,
kako naj se oblači zgor in spod.
Mar ne bi koščka kruha prej nam dali,
ki je začetek blagra in dobrot.
Ob naši sramežljivosti bi rad grešil,
zapomni si za vselej to modrost:
vse skup ni nič in če ne vem kedo bi bil,
najprej želodec, potem šele krepost!
Človeštvo zmučeno v roke si seže,
ko si od hlebca vsak svoj kos odreže!
Da od česa živi? . . .
Gospodje ne zavijajte oči,
saj človek od zločina le živi.

Ta podoba vam pokaže,
kakšen je beraški stan:
stopi revežu na prste,
pa bo drzen in močan.

To dokazal vam bo Peachum!
Mac je bil pravici kos!
Al pa se bo tudi Peachum
dal potegniti za nos?

Tukaj žre berač berača —
to je vendar čudna stvar.
Pa saj volk pogoltne volka,
kaj je njemu žlahte mar!

Žlahta strgana je plahta,
svet nezgruntana je reč,
in usoda nič ne vpraša,
al' ti je, al' ni ti všeč.

26. Pesem o človeških stremljenjih

Prijatelj moj, nikar!
Ni glava glavna stvar,
od nje žive uši samo
in te še bolj težko.
Kajti za življenje človek ni dovolj pretkan,
preveč zaslepljen je in zato goljufan.

Hudobni so ljudje,
dokler jih ne dobe,
zato po grbi daj jim le,
morda se spremene.
Kajti za življenje človek dober ni dovolj
in zato le daj mu jih, da bo imel dovolj.

Pogruntaš na primer načrt kot ga še ni,
pogruntaš potlej sto jih še,
vseh sto ti spodleti.
Kajti za življenje človek je preslab falot,
da, zares slab falot, da bi bil gospod.

Za srečo se peha in dirja kar se da
a sreča prevarantasta lepo za njim šanta.
Kajti za življenje človek je preveč zaspan,
prekomod, prelen je in preveč scrkljan.

29. *Klic iz groba*

Poslušaj glas, ki kliče na pomoč.
Macheath pod senčno bukvo ne leži.
Temotne grobnice ga krije noč,
usode krute takšne so poti.

30.

Kako usoda ga hudo tepta!
Sedaj prišel resnično je na kant,
zato pozor, moj stari prevarant,
da ne odnese sabo ti dolga.

Ne bo sedaj ga zlepa več nazaj,
najdebelejši zid ga tu drži.
Nič radoveden nisi, kje tiči?
Ko bo umrl, njegovo smrt zalij.
A dokler še živi, roko mu daj,
če nočeš, da trpel bo vekomaj.

31. *Grobni nadpis*

Oj, bratec ki boš živel za menoj,
nikar ne daj, da srce ti zakrkne,
nikar se mi ne muzaj in ne smej,
ko zanka okrog vrata se zadrigne.
S kletvino ne pehaj me v pogubljenje,
če sodiš, ne pribijaj me na križ.
Pravičnika na svetu ne dobiš.
Opusti lahkomiselnost življenje,
naj te usoda moja izuči,
Boga pa prosi, da mi odpusti.

Saj dež izpere vse nas do kosti,
odnese predebelo mast nam preč,
in kdor na svetu gledal je preveč,
mu gavrani izkljujejo oči.
In trupla naša mirno ne visijo,
prešerno mahedrajo sem in tja,
od gladnih ptic razkljuvana so vsa,
kot tepke, ki ob cestah se prašijo.
Oj bratec, kazen moja te svari,
Boga pa prosi, da mi odpusti.

33.

Torej Macheath bo obešen,
že pod gavgami stoji,
ker na tem krščanskem svetu,
se ti nič ne odpusti.

Torej Mac naj bo obešen.
Rabelj, kar zadrigni ga.
Ampak vendar, škoda, škoda,
škoda fanta takega.

Nič, postava je postava,
milosti ne pripozna;
kar zaslužiš, to boš dobil,
vsaj pri vas tako velja.

Veste kaj, gospoda slavna:
ne, pri nas ne bo tako.
Naša srca so za milost,
saj življenje je trdó.

Nič ne brigaj se za zakon,
milost pridi, reši ga,
Milost daj da te pokaže
vsaj beraška opera.

In zatorej nam pošljite,
semkaj sla kraljevskega.

35. Zaključni koral.

Tako se končno vse lepo zvrši.
Kako lepo bi teklo nam življenje,
če bi kraljevi sli
bolj pogosto k nam jahali.
Zato obstojte vsi na svojih mestih,
zapojte koral ubogih med ubogimi,
katerih težko življenje ste predstavljali nocoj.
Kajti njihov konec v resnici ni tak.
In kraljevi sli so kaj redki gostje med nami.
In kdor je tlačén, sam spet druge tlači.
In zato nikar krivice preveč ne preganjaj!
Nikar ne goni je preveč,
saj v kratkem hudič jo vzame sam,
ker tu je mraz.
In jok in stok je na tem svetu strašnem
in kmalu, kmalu nas ne bo ne vas.

Prihodnja dramska premiera

bo v torek 5. oktobra. Drama uprizori ruskega odrskega klasika šestdesetih let, *Suhovo-Kobilina* satirično farso: »*Tarelkinova smrt*«. Suhovo-Kobilin je pravi naslednik Gogolja. V njem se je satirično melanholični posmeh »Revizorja« in »Mrtvih duš« zgostil in zostril v srdito in malone besno satiro, ki jo celo v ruski literaturi dosega samo še žgoča ostrina kakega Ščedrina-Saltikova. Ljubljanska drama je izmed treh del tega danes že klasičnega avtorja doslej uprizorila samo »Svadbo Krcčinskega« v režiji Borisa Putjate. »Tarenkinovo smrt« režira B. Stupica.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani. Predstavniki: Oton Zupančič. Urednik: Josip Vidmar. Za upravo: Karel Mahkota. Tiskarna Makso Hrovatin. Vsi v Ljubljani.

BERAŠK

První z knihy v 10 dílech - Po analogii s první knihou...
Vydáno v roce 1950

1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha
1. kniha	2. kniha	3. kniha	4. kniha	5. kniha	6. kniha	7. kniha	8. kniha	9. kniha	10. kniha

První z knihy v 10 dílech - Po analogii s první knihou...
Vydáno v roce 1950

BERAŠKI OPERA

Igra z godbo v 10 slikah. — Po angleškem izvorniku Johna Gaya napisal

N. Štrifol.

Dirigent: Bojan Adamič.

Brecht. — Uglasbil: Kurt Weill. — Prevedla: prozo: F. Albrecht, pesmi: V. N.

Režiser in scenograf: ing. arch. Bojan Stupica.

Jonathan Jeremiah Feachum, poglavar beraške tolpe	Debevec
Peachumka, njegova žena	P. Juvanova
Polly, njuna hči	Severjeva
Brown, policijski načelnik v Londonu	M. Skrbinšek
Lucy, njegova hči	M. Boltarjeva
Macheath, poglavar tolovajske tolpe	Stupica
Suni Jaka	Daneš
Walter Cmeriha	Drenovec
Groš Matija	Potokar
Robert Žaga	Plut
Edi	Pianecki
Jimmy	Murgelj

cestni tolovaji

Fileh, berač	Jerman
Jenny	Gabrijelčičeva
Ema	Rakarjeva
Betty	Slavčeva
Smith, policist	Bratina
Odrski delavci	Sever
	Sturm
	Presetnik

Berači, prostitutke, policisti, odrski delavci.

Prizorišča: 1. Uvod. — 2. Firma »Beraški prijatelj.« — 3. Hlev v predm. — 4. »Beraški prijatelj.« — 5. Hlev. — 6. Bordel v Turnbridgeu. — 7. Ječa v Old Baileyu. — 8. »Beraški prijatelj.« — 9. Ječa. — 10. Morišče.

Odmor in 7. sliki.

REPORT

Report of the Committee on the Administration of the Government of the District of Columbia, 1954-1955. (H. R. 1000)

Section	Page
Introduction	1
Organization	10
Personnel	15
Administration	25
Financial	35
Public Works	45
Public Safety	55
Public Health	65
Public Education	75
Public Housing	85
Public Transportation	95
Public Utilities	105
Public Welfare	115
Public Works Administration	125
Public Safety Administration	135
Public Health Administration	145
Public Education Administration	155
Public Housing Administration	165
Public Transportation Administration	175
Public Utilities Administration	185
Public Welfare Administration	195

1. The Committee on the Administration of the Government of the District of Columbia, created by the District of Columbia Self-Government and Governmental Reorganization Act of 1953 (Public Law 55-83), has the honor to submit to the House of Representatives this report on its activities during the period from July 1, 1954, to June 30, 1955.